

VAGYOK, AKI VAGYOK

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. december 06.

A mai napon azt a szót, hogy vagyok, nagyon sokszor fogjátok hallani. Ez a szó az én szememben, az én szívemben egy olyan meghatározása önmagamnak és a keresztény életemnek, amelynek alapja az, amit Isten Igéje mond. Ezek nem olyan az alapok, amelyeket én saját magamból tudtam volna meríteni, hanem azok az alapok, amelyre Isten épített, és amely Isten maga. Mert nem én vagyok az, aki kijelentem életemben most itt először előttem, hogy „Vagyok, aki vagyok”, hanem Isten határozta így meg önmagát. Ez az első bemutatkozása Istennek az ember felé, így hívta saját magát, hogy vagyok, aki vagyok. Ezzel kapcsolatban most így az elején felolvasom ezt az igesort a 2Mózesből, ahol Mózes találkozik Istennel, aki egy égő csipkebokorból szól hozzá és elmondja neki, mi lesz a küldetése. Ismeritek nagyon jól ezt a történetet, de szeretném, ha most jól figyelnétek.

2Mózes 3,10–15.

10. Most azért eredj, elküldelek téged a fáraóhoz, és hozd ki az én népemet, az Izrael fiait Egyiptomból.

11. Mózes pedig monda az Istennek: Kicsoda vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz és kihozzam az Izrael fiait Egyiptomból?

12. És felele: Én veled leszek! És ez lesz a jele, hogy én küldöttelek téged, hogy mikor kihozod a népet Egyiptomból, ezen a hegyen fogtok szolgálni az Istennek.

13. Mózes pedig monda az Istennek: Ímé, én elmegyek az Izrael fiaihoz és ezt mondom nékik: A ti atyáitok Istene küldött engem tihozzátok; ha azt mondják nékem: Mi a neve? Mit mondjak nékik?

14. És monda Isten Mózesnek: VAGYOK, AKI VAN. És monda: Így szólj az Izrael fiaihoz: A VAGYOK küldött engem hozzátok.

15. És ismét monda Isten Mózesnek: Így szólj az Izrael fiaihoz: Az Úr, a ti atyáitoknak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákobnak Istene küldött engem hozzátok. Ez az én nevem mindörökké, és e névvel emlékezzetek rólam nemzetségről nemzetségre.

Mit jelent az a szó, hogy vagyok? Ha nyelvtanilag nézzük, akkor ez egy lét ige egyik alakja, amely kifejezi azt, hogy léteünk. Ebben a mondatban itt Isten kijelenti, hogy voltam, vagyok és mindig is leszek. Egyértelmű ez, ugye? Amikor azt mondod, hogy magyar vagyok, vagy azt mondod, hogy gazdag vagyok, vagy beteg vagyok, hogy szegény vagyok, hogy jóképű vagyok, vagy kopasz vagyok, vagy barna szemű vagyok, vagy házas vagyok, vagy jól öltözött vagyok – ezzel valamilyen tulajdonságot, valamilyen jellemzőt állítasz magadról, hogy te ebben vagy abban állsz, ebben hiszel és ezt tulajdonítod magadnak. Amikor Isten kijelentette azt, hogy én vagyok, nem azt mondta, hogy voltam, nem azt mondta, hogy leszek, hanem az állandó vagyok, aki több mint elegendő. Isten kifejti a későbbiekben Izrael számára a saját tulajdonságait, és hogy milyen módon akar segíteni a népének, mindig egy nevet párosított hozzá. Isten hívja magát a békesség Istenének, nevezi magát az Igazságnak, a Pásztornak, a Gyógyítónak, a Gondoskodónak, a Hatalmasnak. Ezen gondolkoztam most már hetek, hónapok óta, hogy ki vagyok én és ki vagy te? Ki vagyok én, ki vagy te, mert a Vagyok, az én Istenem, az Örökkévaló állít magáról valamit. Az Ő identitása, az Ő önazonossága nem kérdőjelezhető meg. Ő nem bizonytalan, nem tétova, Ő nem félve mondja ki azt, hogy én hatalmas vagyok. Ő nem félve mondja ki azt, hogy én áldott vagyok és erős vagyok, mint ahogy néha mi nem is nagyon hisszük azt, amit Isten Igéje alapján kimondunk, mert ott van az elménkben a kétség. Áldottnak nevezem magam, amikor szükségeim vannak? Békeséggel teljesnek nevezem magam, amikor mindenféle remegő lábú gondolataim és érzéseim vannak? Erősnek nevezem magam akkor, amikor teljesen levert vagyok? Az a fajta önbizalom és az a fajta erő, amit Isten kijelentett Mózesnek, hogy én vagyok – ez az Ő

Istenségéből fakad. Őnála nincsen sötétség, nincsen semmilyen árnyék, nincs nála semmilyen kérdőjel, hogy valamire ne tudná a választ. Amikor arról beszélünk, hogy Isten azt mondja, hogy én vagyok, akkor ezzel kijelenti azt, hogy számunkra Ő az, amire szükségünk van, mert nélküle nem tudunk messzire menni, ahogy a mondás mondja. Nélküle nem tudjuk beazonosítani magunkat, hogy kik vagyunk mi.

Te mit mondasz magadról? Te kinek nevezed magad? Tudod-e az értékedet? Tudod-e, hogy értékes vagy, vagy sem? Tudod-e magadról azt, hogy Istennek mennyit érsz, mennyit jelentesz az Ő számára? Azt hiszem, egyértelmű mindannyiunknak, hogy egyikünk sem áldozná fel sem önmagát, sem gyermekét az ellenségeiért. Vagy te igen? Talán még a szeretteidért, talán még a honfitársaidért, a testvéreidért, azokért, akikkel egy indíttatásban és egy gondolkozásmódban és egységben vagy, őértük talán képes lennél meghalni. Mint ahogy erre a fileo szeretetre a történelem folyamán számos példát láttunk, háborúban, forradalmak idején, s a történelemben. De az ellenségedért, hogy neki valami kedvezése legyen, hogy neki jobb legyen, te nem halnál meg. Főleg nem áldoznád föl az egyszülött vagy akárhány gyermekedet. Isten annyira értékesnek talált, hogy annak ellenére, hogy te ellensége voltál Istennek – mert ezt írja az Efézusi levél –, Ő mégis föláldozta a Fiát érted. Látod-e ebből, hogy a te értéked ebben van? Amikor kijelented, hogy én értékes vagyok, akkor tudd, hogy mi van emögött! Nem csupán azért vagy értékes, mert vannak jó tulajdonságaid. Nem csupán azért vagy értékes, mert vannak olyan viselkedésmintáid, olyan cselekedeteid, amelyek a társadalmi mérce szerint elfogadhatóak és szépek. Hanem azért, mert te *vagy*, önmagában ezért Isten számára értékes vagy. Oly értékes voltál, hogy az Ő egyszülöttjét, a legdrágábbat föláldozta érted, hogy te örök életet nyerjél általa.

Téged Krisztusban elsősorban nem az határoz meg, hogy milyen tulajdonságaid vannak, hogy milyen hibáid vagy milyen értékeid vannak. Szoktuk azt mondani, hogy az vagy, ahogy viselkedsz, az vagy, ahogy megnyilvánulsz, a jellemed, a cselekedeteid, a szavaid, a viselkedésmintáid megmutatják. Te igazából Krisztusban nem ez vagy, hanem az vagy, amivé Ő tett téged. Ez a mai üzenetnek a lényege és a célja, hogy meglássuk azt, hogy Ő mivé tett minket Krisztusban. Ámen. Arra gondolunk, amikor egymásra nézünk, hogy ez olyan ember, az meg amolyan ember, mert látjuk a tulajdonságait, ismerjük őt valamennyire, ismerjük a múltját, ismerjük azt, hogy milyen módon viselkedett velünk, milyen kedvesen vagy milyen sértően. Ez alapján ítéljük meg egymást. Saját magunkat is hajlandóak vagyunk megítélni az alapján, hogy milyen módon cselekedtünk a múltban, milyen módon fejeztük ki az érzelmeinket, milyen hibákat követtünk el. Azt mondjuk magunkról ez alapján, hogy mi azok az emberek vagyunk, ahogy viselkedünk. De mit mond rólunk Isten? Ő valóban azt mondja, hogy ti olyanok vagytok, ahogy viselkedtek? Azt mondja Isten Igéje például az 1Péter 2,9–10-ben:

1Péter 2,9–10.

9. Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világgosságra hívott el titeket;

10. Akik hajdan nem voltatok nép, most pedig Isten népe vagytok; akik egykor kegyelem nélkül voltatok, most pedig kegyelmet nyertetek.

Látod-e magadról azt, hogy te Isten papja vagy? Kijelented-e magadról, hogy mi vagy? Látod-e az Igében azt, hogy neked hogyan kell szólítanod magadat? Nevezed-e magadat úgy, hogy én pap vagyok? Nevezed-e magadat úgy, hogy én megtartásra való nép vagyok? Nevezed-e magadat úgy, hogy én Isten gyermeke vagyok? Nevezed-e magadat úgy, ahogy a Biblia tanítja rólad, hogy én megigazult vagyok? Mondja-e a Biblia bárhol azt, hogy te a személyes tulajdonságaid alapján határozd meg önmagadat? Nem arról beszélek, hogy ezek nincsenek jelen, mert az, hogy gyermeki módon viselkedünk, testi módon viselkedünk, szellemien gondolkozunk, testi módon gondolkozunk, szeretjük egymást, megsértjük egymást – ezek jelen vannak, de Istennek az önigazsága saját magával kapcsolatban ki van jelölve mind

az Ó-, mind az Újszövetségben. Ahogy Ő gondolkozik rólunk, ez szintén ki van jelentve az Igében. Ha azt mondjuk, hogy keresztények vagyunk, akkor úgy kell gondolkoznunk, úgy kell beszélünk, ahogy a Biblia tanítja rólunk. Ezért nem véletlen az, amikor megvallásokat teszünk. Sokszor alkalmak elején vagy végén kijelentjük, hogy az vagyok, amit a Biblia mond rólam. Az vagyok, amit a Biblia mond rólam. A Biblia nem nevez téged sehol sem szerencsétlennek. Nem nevez téged szegénynek és nem nevez ágrólszakadtnak. Nem nevez bolondnak, bár bolond módjára viselkedünk időnként.

A Biblia itt azt mondja, és ez egy hatalmas igevers, hogy Ő úgy gondolkozik rólunk, hogy ki meri jelenteni azt, hogy én királlyá, pappá, megtartásra való néppé tettelek téged. Jézusnak meg volt a saját önazonossága, Ő nem volt a szavaiban magára nézve bizonytalan. Határozottan kijelentette Isten és az ördög előtt is azt, hogy ki Ő valójában. El kell tudnod mondani Istennek azt, hogy ki vagy te, hinned kell abban, amit az Ige mond rólad, ki kell jelentened Isten előtt, hogy a sátán is hallja: Kijelentem a hitemet, hogy én a Te gyermeked vagyok! Kijelentem a hitemet, hogy én a Te áldottad vagyok. Kijelentem a hitemet, hogy Te engem megváltottál. Kijelentem a hitemet, hogy Te engemet gazdaggá tettél. Mert ez vagyok én! Így leszel képes a hited által megváltoztatni az életminőségedet.

Amikor olvastam a héten a János evangélium nyolcadik fejezetét, ott abban a fejezetben, ami elég hosszú fejezet, Jézus sokszor kijelenti magáról, amit gondol azzal kapcsolatban, hogy ki Ő valójában. A János evangéliumban hétszer fordul elő az, amikor nevének nevezi saját magát Jézus, hogy én ez vagyok. Egy elhangzott ezek közül most az úrvacsora előtt, hogy én vagyok az élet kenyere. Hogy bele tudjuk illeszteni ezt a párbeszédet, amiről most beszélni fogok, a farizeusokkal vetekedett, ez a történet időben akkor zajlott, miután hozzá vitték a házasságtörésen kapott asszonyt. Ismerjük a történetet, sokat volt már róla szó, tanításokat hallottál. Vádolták a farizeusok az asszonyt, és lépre akarták csalni Jézust, meg akarták Őt valahogy fogni. Ez az asszony vétkezett Mózes törvénye alapján, halálra kell őt kövezni, te mit mondasz? Jézus akkor írt a földre – zárójelben mondom, nem a homokba, mert ez a templomon belül volt, és a templomon belül kő volt a padozat. Ez egy fontos dolog, mert nagyon sok filmben, történetben, elbeszélésben, tanításban, képekben úgy jelenítik ezt meg, hogy a homokba rajzolnak, mint egy gyermek az ujjával, de nem, Ő az ujjával a kőre írt! Ez is egyébként egy ószövetségi hasonlat, mert Isten a törvényt a kőbe írta az ujjával. De nem is ez a lényeg, ebbe nem megyek bele, mert kevés időnk van és rengeteg dolgot szeretnék a mai napon elmondani nektek, hanem a történet itt azzal zárul, hogy Jézus azt mondja: Az vesse rá az első követ, aki büntelen közületek! A vádlók mind eldobták a köveiket és mind elmentek, az asszony Jézussal maradt kettesben. Ott is elhangzott egy-két értékes mondat:

János 8,12.

12. Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.

Nem tudjuk pontosan, hogyan zajlódt ez le, de még a templomon belül voltak. Hogy a templom azon részéről átment a másik oldalra, vagy mennyi idő telt itt el, vagy visszajöttek-e Jézushoz némely farizeusok, nem tudjuk, de az biztos, hogy a templomon belül voltak, mert a fejezet végén erre bizonyíték van. Itt elindul egy olyan párbeszéd Jézus és a farizeusok között, ahol nagyon hosszan, szinte vitatkozásba megy át a párbeszéd. Jézus is és a farizeusok is elmondják azt, hogy ők mit gondolnak és mit hisznek saját magukról, és mit gondolnak és mit hisznek a másokról. Amikor Jézus elmondja, hogy ki ő valójában és elmondja a farizeusoknak, hogy ti kik vagytok, a farizeusoknak mi a válasza? Elmondják ők, hogy ők mit gondolnak magukról és elmondják a véleményüket Jézusról. Oda-vissza dobálják a labdát egymásnak. Ezen gondolkoztam én a héten és ledöbbsentem. Ha a Bibliának csak ez a piciny kis szelete lenne a kezemben, ahogy itt egymással beszélgetnek, és semmit nem tudnék sem az előtte levő, sem az utána való dolgokról. akkor azt mondanám: mi ez itt? Van egy ember, aki saját igazát, saját nagyságát mutogatja és mondja a negatív, rossz kritikáját a vallásos vezetőkre.

Aztán ott vannak a vallásos vezetők, akik ugyanezt csinálják, mondják azt, hogy ők kicsodák és mondják Jézusnak, hogy te milyen vagy. Ezek a jelzők egymásra nagyon negatívak. Azt mondtam magamban, ha én ott lennék, vagy lettem volna kívülállóként, mint pogány ember, akkor azt mondanám, hogy köszönöm, ebből én nem kérek! Ha ez a hit, ez a vallás, akkor köszönöm, én ettől távol tartom magamat!

Természetesen mi keresztényként elfogultak vagyunk Jézussal szemben. Tudjuk, hogy amit Ő mond, az úgy van és ámen. Még ha nem is értem és nem is tudom azt, hogy amit mond, azt miért úgy mondta, miért nem máshogy fejezte ki magát, miért azokat a szavakat használta. Természetesen a Biblia nem csak ebből a piciny kis szeletből áll, van előzménye és van következmény is. Ami a nagy-nagy különbség Jézus és a farizeusok között az, hogy egyikük az igazságot mondta, a másik pedig nem az igazságot mondta. Nekünk könnyű a helyzetünk, mert mi ismerjük Jézust. Ismerjük a tanításait. Ismerjük Őt személyesen, a szívünkben van, közel van hozzánk. Egy-két párbeszéd részletet hadd olvassak fel a teljesség igénye nélkül. Javaslom nektek, hogy a 12-es verstől egészen az 59-ig otthon ezt olvassátok. Tehát Jézus itt szól: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben. Aztán kijelenti például a 21-es versben: Én elmegyek, és kerestek majd engem, és a ti bűneitekben fogtok meghalni: ahová én megyek, ti nem jöhettek oda. Ezt úgy odavágja a farizeusoknak. Ti a bűneitekben fogtok meghalni, ahova én megyek, ti oda nem jöhettek. Aztán ott van például a 23-as vers: Ti innét alulról valók vagytok, én onnét felül való vagyok. Ti e világból valók vagytok, én nem e világból való vagyok. Aztán kijelenti a 24-es versben: Mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben. A 29-es vers például:

János 8,29.

29. És aki küldött engem, énvelem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek néki kedvesek.

Sok minden elhangzik itt válaszképpen, például a 39-es versben azt mondják a farizeusok:

János 8,39.

39. Felelének és mondának néki: Ami atyánk Ábrahám. Monda nekik Jézus: Ha Ábrahám gyermekei volnátok, az Ábrahám dolgait cselekednétek.

És amikor már azt gondolnánk, hogy a vitatkozásban, egymás sértegetésében nem lehet ezt már felülmúlni, akkor Jézus azt mondja úgy igazán őszintén, nyíltan, egyenesen:

János 8,44.

44. Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja.

Nagyon kemény kijelentések ezek! Nem tanácsolom egyikőtöknek sem, hogy bárkinek így ezt mondja! Azért azt ne felejtjük el, hogy van a mondás, amit szabad Jupiternek, nem szabad a kis ökörnek. Ne felejtjük el, hogy amit szabad Jézusnak, nem biztos, hogy nekünk is ugyanúgy lehet azt tennünk és mondanunk. De mi volt a válasza a farizeusoknak erre? Aha, benned van ördög! Samaritánus vagy, és te vagy az, akiben ördög van!

János 8,48.

48. Felelének azért a zsidók és mondának néki: Nem jól mondjuk-é mi, hogy te samaritánus vagy, és ördög van benned?

Elmondja Jézus magáról, hogy ki Ő, és mond egy kemény állítást azokról, akikkel beszél. Aztán jönnek a farizeusok, és azt mondják: Mi Ábrahám gyermekei vagyunk, Ábrahám a mi atyánk! Elmondják Jézusról a negatív véleményt, hogy hamis próféta, ördög van benne. Itt a feszültség számomra szinte kézzelfogható, mert ez egy olyan párbeszéd, ahol nem szívesen lettem volna ott közöttük. Nem szívesen hallgattam volna én ezt a saját fülemmel. De az egésznek a csúcspontja nem ez még mindig, hanem az, ami igazán kinyitotta a bicskát a farizeusok zsebében, ami igazán kiverte a biztosítékot náluk, amit Jézus mondott a végén.

János 8,56–59.

56. Ábrahám, a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült.

57. Mondának azért néki a zsidók: Még ötvenesztendő sem vagy, és láttad Ábrahámot?

58. Monda nekik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok.

Ettől a kijelentéstől a farizeusok úgy érezték, hogy minden bizonyíték a kezükben van, mert ha egy ember Istennel egyenlővé teszi magát, akkor istenkáromlást követ el. Így már nekik joguk van arra, hogy megfogják, megöljék, kivégezzék.

59. Köveket ragadának azért, hogy reá hajigálják; Jézus pedig elrejtőzködik, és kiméne a templomból, átmenvén közöttük; és ilyen módon eltávozik.

Itt látjuk, hogy a templomban volt még mindig, ott zajlott le ez a beszélgetés. Jézus nem azt mondta, hogy mielőtt Ábrahám volt, én is léteztem, nem azt mondta, hogy mielőtt Ábrahám lett, én is voltam valahol. Hanem azt mondta, hogy mielőtt Ábrahám lett, én vagyok. A zsidók nagyon jól tudták azt, amit Isten mondott Mózesnek az égő csipkebokorban, hogy én az vagyok, aki vagyok. Amikor Jézus kijelentette azt, hogy én vagyok és hogy voltam, vagyok és leszek, ezzel Ő egyenértékűvé tette magát az Atya Istennel. Ez a farizeusok szemében egy botránykő volt, és azonnal köveket ragadtak és meg akarták Őt ölni. Bárki mondta volna ezt a földön, a törvény alapján jogosan halálra kellett volna kövezni. De ami a lényeg ebben az, hogy Jézusnak igaza volt, igaza van és mindig igaza lesz, mert Ő valóban a VAGYOK. Ő ki merte jelenteni azt, hogy én vagyok. Fölolvasok néhány Igét, csak listászerűen a János evangéliumból, hogy kinek mondta magát Jézus. A 6,35-ben: Én vagyok az élet kenyere. Én vagyok a világ világossága – a 8,12-ben. A 10,7-ben: Én vagyok az ajtó. Én vagyok a jó pásztor. Én vagyok a feltámadás és az élet. Én vagyok az út, az igazság és az élet. Én vagyok az igazi szőlőtő.

Jézus az a számodra, amire szükséged van. Gyógyulásra van szükséged? Ő a Gyógyító. Miért? Mert Ő azt mondta: Én vagyok az Úr, a te Gyógyítód. Mire van szükséged? Úgy érzed, hogy tele vagy kétségekkel, tele vagy kérdőjelekkel, nem látod a jövődet, nem tudod azt, hogy milyen döntéseket hoznál? Ezt nevezhetjük egy bizonyos fajta sötétségnek, mert nem látod azt, hogy mit kell tenned. Mit mond Jézus? Én vagyok a világ világossága. Jézus az számodra, amire szükséged van. Ő az a te számodra, amire szükséged van. Reménytelen a helyzeted? Nem tudod, hogyan tudsz kijönni az anyagi problémáidból, a szükségeidből, a családi nehézségeidből? Mit mond Isten saját magáról a Zsoltároknak? Én vagyok a Szabadító. Amire szükséged van, arra Ő rendelkezésre áll, hogy azzá váljon neked, amire szükséged van. Vannak, akik félnak a fizikai haláltól, félnak attól, hogy mi lesz a halál után, és teljesen ebben az életben reménykednek. De Jézus azt mondja: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki énben nem hisz, soha meg nem hal! Halleluja! Aztán lehetne még tovább folytatni.

Félsz az emberek véleményétől? Félsz attól, hogy mit gondolnak, mit mondanak rólad? Jézus azt mondja a Jelenések könyvében: Én vagyok a kezdet és a vég. Én vagyok az első és az utolsó. Én vagyok az Alfa és az Omega. Mit jelent ez? Azt, hogy mindig Ővé az utolsó szó. Nem kell félned az emberek véleményétől. Nem kell félned semmitől és senkitől. Ő az a te számodra, amire szükséged van! Ez mindig is így volt és így is lesz! A kérdés, tudsz-e erről? Az ember lehet áldott úgy, hogy nem is tud róla. Az ember lehet győztes úgy, hogy nem is tud róla. Hadd mondjak nektek valamit, egy kicsit lapozzunk ide vissza. Ebben a párbeszédben a János evangéliumban van egy figyelemre méltó rész itt a 29-es verstől. Szeretném ezt itt olvasni újra. Ezt mondja itt Jézus:

János 8,29–32.

29. És aki küldött engem, énvelem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek néki kedvesek.

Ezután olyasmit olvassunk, ami az én szívemet megmelengeti. Ezt olvassuk:

30. Amikor ezeket mondtá, sokan hittek Őbenne.

Halleluja! Amikor ezt mondta Jézus, hogy Ő mindig azokat cselekszi, amik az Atyának kedvesek, sokan hittek Őbenne. Te kijelenthetted-e azt, hogy mindig és mindenkor azt cselek-

szed, amit az Atya kér tőled? Nem nagyon, de te nem is vagy Jézus. De Ő ezt kijelentette és Őbenne sokan hittek. Akkor figyelj, mit mond utána:

31. Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonyjal az én tanítványaim vagytok;

32. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.

Kiknek mondta ezt Jézus? A benne hívő zsidóknak. Nem azoknak, akik nem hisznek Őbenne. Nagyon sokan ezt a csodálatos igeverset úgy idézik: Megismeritek az igazságot és az igazság szabaddá tesz titeket. Ez így nem pontos, mert az Ige nem így szól, hanem úgy szól: *És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.* Mit jelent az, hogy és? Az egy kötőszó, ami azt jelenti, hogy előtte van valami. Előtte valaminek kell lennie. Az van előtte: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonyjal az én tanítványaim vagytok. Bizonyjal az én tanítványaim vagytok, ha megmaradtok az én beszédemben. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz benneteket.

Bontogassuk ezt egy picit. Lehet hinni Őbenne úgy, hogy nem vagyok szabad? Hisz azt mondja Jézus a benne hívő zsidóknak: miután bennem hisztek, utána bennem kell maradnotok, és meg kell ismernetek az igazságot, hogy aztán szabadokká váljatok. Az ember Istenben hívőként lehet úgy, hogy meg van kötözve. Meg kell ismerni az igazságot. Meg kell ismerni azt, hogy kik vagyunk mi Krisztusban, hogy megszabaduljunk mindenféle köteléktől. Ha akkor a zsidók számára ez így volt, ma is ugyanígy van. És megismeritek az igazságot és szabadokká teszlek. Miért? Mert a tanítványaim vagytok. Bonyolultan mondtam vagy értitek? Elmondjam még egyszer? Érthető ugye? Ez nem automatikus, hogy hiszek Jézusban, akkor onnantól kezdve minden az ölembe hullik. Bizonyos értelemben minden az öledbe hullott, mert ha újjászületté, már Isten papja vagy, már királlyá tett téged, már a népe vagy. Ahogy újjászületté, abban a pillanatban olyan jogokat és kiváltságokat kaptál, amiket akkor még nem tudsz. Amikor én 18 évesen újjászülettem, gondolod, hogy másnap tudtam azt, hogy én király vagyok? Vagy pap vagyok? Vagy én gyógyult vagyok? Vagy én áldott vagyok? Tudtam, hogy bent valami megváltozott, de meg kellett ismernem az igazságot tanítványként, hogy megszabaduljak és azt tudjam mondani: Igen, én Isten gyermeke vagyok! Én királyi papság, szent nemzet vagyok, megtartásra való nép vagyok! Halleluja! Az Ő nagy kegyelméből! Dicsőség Istennek! Halleluja!

Engem ez annyira felvillanyozott a héten, mikor ezt olvastam, és tanulmányoztam, elmélkedtem efelől, kerestem, hogy mi itt az igazság. Aztán Jézus a végén azt mondja: Mielőtt Ábrahám lett én vagyok. Én vagyok! Kijelentette ezt akkor ott, Isten előtt és a farizeusok előtt. Kijelentette a sátán előtt, hogy én vagyok. Tudod, a hit így szabadul fel, amikor te kijelented az Isten előtt, az emberek előtt, a sátán előtt, hogy ki vagy te. Azt, hogy ki vagy te, nem az határozza meg, hogy te mit gondolsz magadról, hogy mások mit mondanak rólad, másoknak mi a véleménye rólad, hanem, hogy Isten mit mond rólad. Mindegy, hogy érzed vagy sem, hogy te meggyógyultál a Jézus sebeivel. Mindegy, hogy érzed vagy sem, de te áldott vagy Krisztusban! Dicsőség Neki! Mindegy, hogy a körülmények csodálatosak-e körülötted, az életed békességgel teljes lehet, mert a békesség Istene veled van. Nem szabad megengedned azt, hogy a hullámzó érzelmek, érzések határozzák meg az életedet! Egyszer így érzel, egyszer úgy érzel. Egyszer szilárd vagy, egyszer kiábrándult vagy. Egyszer tudod, hogy mit kell csinálni, máskor összezavarodott vagy. Soha nem kellene azt mondanod igazából, hogy nem tudom, hogy mit tegyek! Soha ez a kijelentés nem kellene, hogy elhangozzon a szádból, mert Jézus sem mondta soha: Olyan tanácstalan vagyok, nem tudom, hogy mit csináljak! Mit tett, amikor valamilyen döntés előtt volt, amikor kérdése volt? Imádkozott! Tudod, mit mond a Biblia? Hogy a Szent Szellem által egy mély kút van a szellemedben, s a bölcs ember kimeríti onnan a tudást, az ismeretet. A Szent Szellem benned van, már minden ott van, a rendelkezésedre áll, amire szükséged van! Nem ezután fog Isten megáldani, nem ezután fogja neked megmondani, hogy mit csinálj, Ő ezt már beléd helyezte. Az értelmébe

később jön el ez, hogy meglásd és megértsd, de Ő már beléd helyezte a válaszokat azokra a kérdésekre is, amikkel majd évek múlva fogsz szembesülni.

Őneki már most megvan arra a válasza. Ő már a Szent Szellem által odaadta az Ő bölcsességét. Természetesen kéred, keresed, kutatod, de sokszor ez nem téled kívül van, hanem benned van. Nem saját magadtól, hanem a Szent Szellemtől és a Szent Szellem által. Halleluja! Olvastam Pál apostol gyönyörű kijelentését, hogy ő mit gondolt magáról. Ugye látjuk a Mózes könyvében azt, hogy azt mondja Isten saját magáról, hogy én vagyok. Vagyok, aki vagyok. Az vagyok, aki vagyok. Öröktől fogva isteni mivoltában Jézusnak nincs kezdete és vége, az Atya Istennek és a Szent Szellem Istennek sincs kezdete és vége. Jézus nem akkor született meg, amikor Máriától megszületett, Ő a testben született meg akkor. De mint Isten, mint szellemi örökkévaló lény öröktől fogva volt és örökké is lesz. Ezért mondta azt a farizeusoknak, hogy mielőtt Ábrahám lett, mint egy teremtett lénynek a leszármazottja, én már előtte vagyok. Nem voltam, hanem VAGYOK. A farizeusok nagyon jól tudták, hogy mit jelent ez. Azt hogy Ő Istennel egyenlővé tette magát.

Egyébként Jézus kijelentette saját magáról, hogy én vagyok a Messiás. Amikor megkérdezte tőle a kútnál az asszony, hogy Te vagy a Messiás, vagy mi a Messiást várjuk, a Messiást keressük? Jézus azt mondta: Én vagyok az. Én vagyok a Messiás. Nem tudom ezt mondani magamról, hogy én vagyok a Messiás, soha nem is mondtam és nem is fogom ezt mondani. Én az az ember vagyok, akit Isten elhívott, és te is az vagy, akit Isten elhívott és felkent. Isten szeretett gyermeke. De tudnod kell, hogy ki vagy! Mert amikor tudod, hogy ki vagy, akkor nem leszel bizonytalan. Amikor tudod azt, hogy te a mindenható, örökkévaló Istennek a gyermeke, az Ő szeretettje vagy, az Ő számára értékes a hibáiddal, a bűneiddel, a hitetlenségeddel, a kétségeiddel együtt, akkor is szeret téged és akkor is igaznak lát, mert Ő azzá tett téged, akkor ez hittel tölti meg a szívedet, az imádságaidat és az életed minden területét. Az 1Korinthus 15,10-ben azt mondja Pál apostol: De Isten kegyelme által vagyok, aki vagyok. Vagyok, aki vagyok. Pál apostol azt mondja: Isten kegyelme által vagyok, aki vagyok. Ez pontosan ugyanaz mind, amit Isten mondott magáról.

1Korinthus 15,10.

10. De Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok; és az Ő hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló; sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan, de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme.

De az Isten kegyelme által vagyok, aki vagyok, vagy ami vagyok, attól függ, hogy milyen fordítást nézünk. És az Ő hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló; sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan, de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme. Olyan édesen csengenek itt Pál apostol szájából ezek a szavak az én számomra. Mert a figyelmet és a dicsőséget nem emberre irányítja, hanem az Istenre. Ki mer magáról jelenteni egy ilyen Pál apostol. Olvasom még egyszer, hogy többet munkálkodtam, sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan. Ha csak ez lenne az Igében, hogy többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan, akkor vakarnám a fejem, hogy kicsit elszaladt a büszkeség lova Pál apostollal, mit gondol ez magáról? De az igazat mondta. Olyan gyönyörűen van kifejezve, hogy ezt a kijelentést, ami a valóságot fogalmazza meg, előtte is és utána is Isten kegyelme közé szorítja. Mert azt mondja, hogy Isten kegyelme által van ez, hogy vagyok, aki vagyok és sokat munkálkodtam, és azzal zárja le, hogy de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme.

Ez egy gyönyörű, szemléltető példa arra, hogy nem nagyon kellene nekünk veregetni a mellkasunkat, hogy mi mennyi mindent tettünk Istenért. Nem kellene hivatkozni sem évekre, sem cselekedetekre, sem semmire, amit Jézusért tettünk, mert Ő végezte el ezt bennünk és általunk a Krisztus Testéért. Amikor én ilyesmiket hallok, egy viszolygást érzek. Amikor valaki önmagát felemeli és azt mondja, hogy én milyen sokat imádkoztam, én milyen sokat szolgáltam, milyen hűségesen jártam éveken keresztül ide vagy oda, milyen hűségesen tettem ezt, szolgáltam azt, és mi mindent tettem én Krisztusért. Dicsőség Istennek, hogy ezt

megtetted! Ki által tetted? Kinek tetted? Az Ő kegyelme által vagy az, ami vagy és azt a munkát, amit el tudtál végezni, hogy mondja Pál apostol? Az Istennek veled való kegyelme végezte el. Mert Jézus kijelentette, hogy nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Semmit sem cselekedhettek nélkülem! Gyönyörű ez az igevers! A Bővített fordítást is felolvasom:

1Korinthus 15,10. Bővített fordítás

10. De Isten figyelemreméltó kegyelme által vagyok az, aki vagyok; s az Ő kegyelme irántam nem volt eredménytelen, valójában keményebben dolgoztam, mint az összes apostol, bár nem én voltam az, hanem az Isten kegyelme. Az Ő ki nem érdemelt jóindulata és áldása, az volt énvelem.

Ez az alázat megnyilvánulása. Ez annak a megnyilvánulása, hogy nem tartjuk meg magunknak dicsőséget, hogy én tettem, hanem Ő végezte el. Hálásak vagyunk azért, hogy minket ebben használt. Még az is kegyelem, hogy el vagyunk hívva, és szolgálhatjuk Őt, még az is egy ajándék, hogy szenvedhetünk érte. Ő, nekem mennyit kell szenvednem, engem hogy üldöznek, hogy utálnak, megvetnek stb. Dicsőség Istennek! Pál apostol ezzel dicsekedett. Dicsekedem a szorongatásaimban, az üldöztetéseimben, a háborgatásokban, a tömlöcökben, a verésekben. Dicsekedem, mert ez egy kegyelem, hogy Jézusért ezt megtehetem. Ez egy kegyelem, hogy a testemben is hasonlatossá válhatok Őhöz, ahogy Ő szenvedett. Pál apostol ezt ilyenek értékelte. Mi szeretjük a saját értékeink alapján megítélni magunkat, de igazából, amik vagyunk, az nem más, mint amivé Ő tett bennünket. Ezt kellene, hogy megvalljuk, hogy mi ezek vagyunk. Amikor azt vallod meg, hogy én milyen jó tulajdonságokkal rendelkezem, és ez vagyok, és az vagyok és amaz vagyok, az a büszkeségedet, illetve a kevélységedet erősíti, és a magad mutogatását helyezi előtérbe. De, amikor úgy fogalmazod meg a mondandódat, hogy azzal a dicsőséget nem veszed magadra, hanem Istennek adod, ez kedves Isten előtt.

Az egyik legnagyobb kísértés, amivel egy ember szembesülhet az, hogy emberek dicséretét várja, vagy elfogadja. Annyira szomjazik a testünk arra, hogy megdicsérjenek minket, hogy elismerjenek, hogy megveregessék a vállunkat! Ő, milyen szépen beszéltél, milyen jól prédikáltál, milyen hűséges vagy, milyen kedves vagy! Igazából egymást bátorítanunk és segítenünk kell ezzel. De amikor ezért teszel valamit, bármi jó dolgot, bármi csodálatos, dicsőséges dolgot teszel és ezzel a fizikai szinten jó gyümölcsöket teremsz, jó eredményeket érsz el, de azért teszed, hogy az emberek tiszteletét megkapd, akkor Jézus erre azt mondta, hogy ezzel elnyerted a jutalmadat. Mert ez az összes dolog, amiért jutalmat kapsz, bármit is tettél. Bármit is tettél! Ha az összes vagyondodat szétszítottad, az egy csodálatos dolog lehet a szükségben levők támogatására. Ha kiválóan tudsz profétálni és bátorítani embereket. Ha kiválóan tudsz prédikálni és tanítani, de ha szeretet nincsen benned és az emberek dicsőségét keresve végezted ezt, és megkaptad és elfogadtad, akkor megkaptál mindent ezzel! Amikor ott kell majd állnod az ítélőszék előtt, akkor abban a csomagban mi lesz? A jutalom ezért nem lesz meg, mert a jutalmadat megkaptad itt a földön. Ez egy valóságos kísértés az emberek számára, hogy azért tegyünk dolgokat, hogy mások elismerjenek.

Tehát Pál apostol itt az 1Korinthus 15,10-ben egy hatalmas igazságot állít, azt, hogy kegyelem által az, aki. Te kinek és minek állítod magad? Ez most itt a kérdés. Te kinek állítod magad? Te mi vagy? Ki vagy te? Jézusnak a saját magával kapcsolatos megvallásai, hogy kicsoda Ő, ezek nyilvánvalók. Ő egyértelműen kijelentette: Én a Messiás vagyok. Én a világ világossága vagyok. Én vagyok az életnek a kenyere. Én vagyok a kezdet és a vég. Ez vagyok én. Te mit mondasz magadról? Te mit állítasz magadról? Ahogy te magadról beszélsz, ahogy saját magadat kijelented, kinyilvánítod, hogy ki vagy te, azzal egyenértékűvé teszed magad. Természetesen beszélünk úgy, hogy én magyar vagyok, én székely származású vagyok, vagy német vagyok, vagy cigány származású vagyok, vagy lengyel vagyok, vagy futball szerető vagyok, vagy levest szerető ember vagyok. Mindenféle módon kifejezzük azt, hogy kik vagyunk, de az Ige alapján látjuk-e azt, hogy kik vagyunk? Hogy valóságba jöjjön az a csoda,

hogy mindaz, amivé te tétettél Krisztusban, a te szád hatalmában áll! Tehát a csoda a szádban van. Jézus is mondta, hogy én ki vagyok, kijelentette Isten előtt, kijelentette az emberek előtt, kijelentette a sátán előtt, hogy ki vagyok én, és ha te is ezt megteszed, elkezd ez valóságra válni az életedben. Mert kaptál egy nagy, bőséges áldáscsomagot az újjászületés pillanatában, és olyan áldott vagy, aminek csak egy picit ismersz most még. De tanítványként hallgatod az Ő szavát, és megismered az igazságot, megismered azt, hogy Ő mivé tett téged, és szabaddá válsz. És megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket. Miből szabadít meg? A betegségből. Az igazság megismerése megszabadít a szegénységből, a levertségtől, a depressziótól, a fájdalomtól, a kilátástalanságból, a rossz közérzettől, a kedvetlenségtől, a keserúségtől, a bántásoktól, a meg nem bocsátásoktól. Megismered az igazságot, hogy ki vagy te.

Nehéz elfogadni, nehéz felfogni időnként azt, hogy milyen hatalmas pozícióba helyezett minket Isten. Nem azért, mert mi ezért megdolgoztunk és rászolgáltunk volna, hanem azért, mert ebbe beleszülettünk. Te beleszületted ebbe! A megigazulás által, az újjászületés által. Mit kell tennie egy királyi leszármazottnak, egy hercegnek ahhoz, hogy őt hercegnek hívják? Semmit nem kell tenni, beleszületett! De ha nem tud róla, akkor élhet úgy, mint egy szolga vagy egy koldus. Ezért az identitásodat, az önértékelésedet összhangba kell hoznod azzal, amit Isten mond rólad. Az Ige kijelenti rólad, hogy te királyként uralkodsz az életben a Jézus Krisztus által, mert megigazultál. Amikor azt mondod, hogy én Isten igazsága vagyok Jézus Krisztusban, szinte felfoghatatlan, hogy ez mit jelent. Az az igazság, az a tökéletesség, az a becsületesség, az a tisztaság, az a hibánélküliség, amivel Jézus végig élte az egész életét, és előtte is, és azóta is, amiben benne él és benne van, amiben ő létezik, mert Ő a VAGYOK, ugyanezt kaptad meg te is. Ugyanezt! Szinte felfoghatatlan! Azért mondom, hogy szinte, hogy nehogy elhiggye bármelyikőtök, hogy ez felfoghatatlan. Mert ez felfogható, megérthető, hogy én Isten igazsága vagyok Krisztusban. Ez nem attól függ, hogy miket tettem vagy hányszor fogom elhibázni, hanem attól függ, hogy Ő mit tett velem és mit tett értem, hogy Ő engem hova helyezett be, mert én beleszülettem ebbe. Azért, mert hiszek Őbenne, beleszülettem. Most már nincs visszaút! Amikor nem voltál Jézusban, ellensége voltál, bűnös voltál, rossz cselekedeteket tettél. Mit tudtál tenni azért, hogy ez megváltozzon? Bármilyen cselekedetet most sorolhatnál, sokan próbálnak ez alapján közelíteni Istenhez, próbálnak erkölcsösen élni, próbálnak adakozó életet élni, próbálnak kedvesek lenni az embertársaikhoz, de ez nem tesz senkit igazzá. Ez nem tesz téged méltóvá arra, hogy megállj Isten előtt. Ez még mindig arra ítélt téged, hogy a pokolba kerülj. Minden cselekedeted, bármilyen jó, bármilyen erkölcsös, bármilyen gyümölcsöket terem ez a világi életben, a társadalomban, kevés!

Mi az, ami képes téged megigazítani Isten előtt? Az Ő Fiában való hit. Amikor a szívedben hiszed és a száddal megvallod, hogy Jézus az én Uram, Ő meghalt értem és feltámadt a halálból. A Szent Szellem belekeresztel téged Jézus Krisztus gyülekezeti Testébe. Beleszületsz! Mint ahogy egy gyermek megszületik a királyi családban, odaszületett. Te is odaszülettél, azokat a kiváltságokat, azokat a jogokat élvezheted, amik egy hercegnek, egy királyi leszármazottnak jár. Az előnyeivel és értékeivel együtt. De ha nem tudsz erről, ha nem ismered ezt az igazságot, akkor a kicsinyhitűség, a félelem, a gazdasági válság, a vírusok, a baktériumok, az érzelmi hullámvölgyek, az embereknek a szeretete vagy az embereknek a nem szeretete, és ezek a körülmények, ezek mind-mind ingadoztatni fognak téged, ide csapnak, oda csapnak. De ha tudod, hogy ki vagy Krisztusban, ha tudod azt, hogy te az az ember vagy, aki értékes Isten számára, akkor sokszor a világban levő nehézség nem más, csak az arcodra, mint egy enyhe kis mosolyt, haha. A csoda a szádban van. Amit folyamatosan ismételnél, az kihatással van a jövőnkre. Ha folyamatosan ismételed azt, hogy ki vagy te Krisztusban, ez kihatással van a jövődre. Van egy világ, egy másik világ, ahol már minden a rendelkezésünkre áll, amit Isten elkészített a mi számunkra. Ez az a szellemi birodalom, ahol megvan nekünk minden, amit szeretnénk.

Róma 4,17.

17. Amint meg van írva, hogy: sok nép atyjává tettelek téged. Az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja mint meglevőket.

A Bővített fordítás így hangzik:

Róma 4,17. Bővített fordítás

17. Ahogy meg van írva a Szentírásban: sok nemzet atyjává tettelek, annak a szemében, akiben hitt, vagyis Istenben, aki életet ad a halottaknak és életre hívja azt, ami nem létezik.

Életre hívja azt, ami nem létezik. Ízlelgessük ezt a kifejezést egy kicsit. Életre hívja azt, ami nem létezik. Mi az, ami nem létezik most az életedben? Lehet, hogy a békesség nem létezik most az életedben? Lehet, hogy a csekkjeid befizetésére nincs elegendő pénz, és az nem létezik a te életedben? Lehet, hogy a családotban, vagy a házasságodban, vagy a gyermekeddel való kapcsolatodban van probléma, nem létezik az egység. Vagy nem létezik valami jó dolog a gyülekezetben, amire vágyakozol, vagy amit szeretnél? Azt mondja az Ige, hogy életre hívja azt, ami nem létezik. Honnan hívja életre? A szellemi birodalomban már ez rendelkezésedre áll. Mi az, ami életre hívja ezt? Az ebben való hit, és az ebben való megvallás. Mit mondott Ábrahám, hogy valóságba jöjjön az életében az, ami nem létezett? Valóság volt az ő életében az, hogy sok leszármazottja van? Nem, nem volt gyermeke. Idős volt már, a felesége is idős volt, túl volt már a termékenységi koron. Nem volt a fizikai síkon igazság és valóság az, hogy ő sok népnek az atya, nem voltak leszármazottjai. De Isten azt mondta, hogy én sok népnek atyjává tettelek téged, azaz a szellemi birodalomban, Isten hitében, Isten képzeletében, Isten megfogalmazásában ez már valóság volt. Mi hozta ezt valóságba Ábrahám életében? Az, hogy elkezdte ezt mondani. Ahogy elkezdte mondani, hogy én sok népnek atya vagyok, és Sára elkezdte mondani azt, hogy én sok népnek anyja vagyok, hogy én az vagyok, amit a Biblia mond rólam, én vagyok az, amit az Ige állít rólam. Én áldott vagyok. Én győztes vagyok. Én sikeres vagyok. Én gyógyult vagyok. Akkor elkezdett ez valóságba jönni. Így működik ez a te életedben is. Halleluja! Áldottak vagyunk, győztesek vagyunk, sőt győzteseknél is többek vagyunk. Mit mondasz magadról? Nevezd magad úgy, ahogy szeretnéd, hogy legyen. Nevezd a házasságodat helyreállítottnak! Nevezd a számláidat kifizetettnek! Nevezd a testedet gyógyultnak! Mondd azt, hogy gyógyult vagyok! Bőségben élő vagyok. Az én gyermekeim is bőségben élnek. Ezek vagyunk mi! A mi gyülekezetünk egységes! A mi közösségünk előre megy! A mi közösségünk betölti Isten elhívását. Ezek vagyunk mi! Isten dicsősége meglátszik közöttünk. Ezek vagyunk mi! Dicsőség Istennek! Az Ő dicsősége ez! Az Övé! Halleluja!

A kulcs a szellemvilág ajtajához, hogy ez valóságba jöjjön, az a te szád. Ahogy annak idején, húsz évvel ezelőtt a drága pásztorunk mondta Szekszárdon: az a lyuk, ami ott van az orrod alatt. Én az vagyok, amit Isten mond rólam. Szólítsd meg azt, amit Isten megtett érted, és azok elkezdenek megtörténni! Szólítsd meg azt, nevezd nevén azt, amit Isten az Igében kijelentett rólad, hogy te ki vagy! Keresd ezeket, hogy ki vagy te Őbenne, ki vagy te Krisztusban, akiben, vagy aki által. Krisztus értelme benned van. Mondd azt, hogy: bennem Krisztus értelme van! Én az az ember vagyok, aki Krisztus gondolkodásmódjával gondolkodik. Én egy szellemi ember vagyok, az Ő dicsőségére. Soha-soha ne felejtse el azt, amikor elérsz eredményeket, hogy honnan indultál! Mert ha elfelejtkezel arról, hogy honnan indultál, akkor hűtlenné válsz. Hűtlenné Isten felé, mert elkezded a saját magad érdemeit fölemelni. Ő, az a gyógyulás azért volt, mert én imádkoztam érte, én olyan sokat bójtöltem érte, én úgy megfeszítettem a testemet azért, hogy ezt és ezt elérjük! A gyülekezetbe jönnek az emberek és meggyógyulnak, az az én odaszánt életem miatt van!

Nehogy valaki beleessen ebbe a hibába, nehogy bárki azt gondolja, hogy az ő érdeme bármi! A lélegzetvételedd reggel Isten ajándéka, amikor fölébreds az ágyban. Mid van, amit

nem úgy kaptál? – kérdezi Pál apostol. Mid van? Áldásod van Őtőle. Ajándékaid vannak Őtőle. Ezek által az ajándékok által teremhetsz gyümölcsöket az Ő dicsőségére, nem a sajátodéra, hanem az Övére. Halleluja! Hinned kell ebben! Isten egy nap alatt meg tudja tenni azt, amit te az egész életed alatt képtelen voltál megtenni. Ő képes egy nap alatt olyan fordulatot hozni, amit hozott József életében tizenhét év után. Józsefnek volt egy elhívása, Istentől való jövője, de ahelyett, hogy ennek a beteljesülésnek egyenesen felfelé haladó útjára lépett volna, a körülményeiben, érzelmeiben, fájdalmaiban, nehézségeiben, összetörtségében, megpróbáltatásaiban egymás után többször is a kút mélyére került. Mit tett ő? Ez a követendő példa, amit ő tett. Istenre nézett és nem felejtette el sohasem, amit Ő mondott neki. Egyik pillanatról a másikra, egyik óráról a másikra, reggel még a börtönben, szakállasan, mocskosan, bűdösen ébred, rabszolgaként, délutánra már az akkori világbirodalom minisztere. Megmosva, megborotválva, ruhába öltöztetve, ékszerekkel felruházva úgy, hogy uralkodik embereken, hatalma van.

Isten képes megtenni a te életedben is egyik pillanatról a másikra ezt. Neked azt kell tenned, mint amit József is tett. De tudd meg azt is, hogy ha hitetlen, rossz, istentelen kijelentéseket, Ige ellenes kijelentéseket teszel, akkor gyorsan magadra húzhatod azt, amit a sátán nem tudott éveken keresztül rád helyezni. Nehogy azt gondolja valaki, hogy a sátánnak olyan hatalma van, hogy bármit megtehet! Nem tehet meg bármit, csak azt, amit mi lehetővé teszünk a számára. Ha megtehetné azt, hogy likvidáljon minket, elpusztítson, tönkre tegyen minket, már rég megtette volna, nem? Ha lenne rá hatalma? Gondolod, hogy nem abban leli örömét, hogy minél nagyobb káosz és botrány, és mindenféle rossz dolog legyen? Ennek ellenére még mindig itt vagyunk! Ennek ellenére még mindig győztesek vagyunk. Az emberek a világon újjászületnek a mai napon is, meggyógyulnak és betöltekeznek Szent Szellemmel. Nincs a sátánnak hatalma, csak annyi, amennyit te megengedsz neki, hogy munkálkodjon. Amikor kijelented a szavaiddal az ellentétét annak, amit Jézus megtett érted, akkor a sátán munkáját készíted elő a saját életedben, egy rossz próféciaát készítesz elő. Istennek is csak annyi cselekvő, kézzelfogható, dicsőséges hatalma tud megnyilvánulni az életedben, amennyit te lehetővé teszel az Ő számára a hiteddel és a szavaiddal. A hit beszéde, amelyet mi hirdetünk. Igazából ez rajtad áll.

Példabeszédek 18,20–21. Bővített fordítás

20. Az ember gyomra szájának gyümölcsével elégszik majd meg, szavai következményeivel elégszik majd meg.

21. A halál és az élet a nyelv hatalmában van és azok, akik szeretik és engednek neki megalégítik, eszik majd a gyümölcsét és viselik majd szavaik következményeit.

Te szeretnéd a szavaid következményeit viselni? Attól függ, mit mondasz ki, ugye? Attól függ, miről beszélsz, hogyan beszélsz, hogyan fejezed ki magad? Nem csak a másiktól, hanem saját magadról. Mert amit te kimondasz, azok a szavak önmegvalósító szavak, prófétai kijelentések a szellemedből kijövő hit által, pozitív és negatív irányban egyaránt. Parancsolhatsz a dolgoknak, hogy váljanak valóra az életedben. Váljon valóra az életedben az anyagi növekedés! Váljon valóra az életedben a gyógyulás! Váljon valóra az életedben a győztes élet! Parancsolhatsz a szavaiddal. De a félelem szavai, a kétség szavai, a hitlenség szavai mind-mind negatív próféciaák a saját életünkre. Ezért soha nem kellene azt mondanunk, hogy ebbe a helyzetbe én belebetegszem! Az ilyen kifejezéseket ki kellene törölnünk a szótárunkból. Vagy biztos elkapom ezt a vírust én is! Nem kellene ezt mondanod, de még azt sem, hogy minden ősszel, amikor bejön a hideg idő, mindig elkapom a torokfájást. Miért mondd ezt? Azt mondja a Biblia rólad, hogy mindig el kell kapnod valamit, minden ősszel? Azért mondd ezt, mert hiszel benne. Miért mondd azt, hogy olyan szerencsétlen vagyok, olyan nyomorult vagyok? Mert hiszel benne.

Én nem hiszek benne. A saját életemre nézve én nem hiszek ebben. A gyülekezet életével kapcsolatban is csak jó dolgokban vagyok hajlandó hinni, abban, amit Isten mond. Bármilyen

lyenek a körülmények! Mindegy, hogy mi az, ami körbevesz! Olyan kilátástalan a helyzet, semmi nem jön össze nekem, egyre rosszabbak a kilátások, ebben az országban nem lehet normálisan élni, ebben az országban nem lehet elég pénzt keresni, ebben az országban nem lehet normális politikust találni! Mindez keresztények szájából jön ki. Nem kellene ilyeneket mondanod! Ha ezt látod, ezt tapasztalod, ez vesz körül téged, nem kell letagadnod, de nem kell ezt megerősítened, hanem ki kellene mondanod azt, amit szeretnél ehelyett! Vagy Ábrahám panaszkodott és nyafogott, hogy én olyan öreg vagyok már, hogy lehetne nekem gyermeke? Az asszony is, hát nézzetek rá, hát már hetven, nyolcvan éves, hogy lenne neki gyermeke? Sára mit mondott? Lenne nekem gyönyörűségem? Ezeket a kifejezéseket használta: Hogy lenne nekem gyönyörűségem ilyen idős korban!

Amikor Isten rá tudta venni őket arra, hogy másképpen beszéljenek és kimondják azt, amit Isten mond róluk, egy éven belül megszületett a gyermek. Tudod, ez nem egy olyan dolog, hogy hallasz egy tanítást erről, hazamész és teszel egy ötperces megvallást, hanem ez egy életforma. Ez egy gondolkodásmód, ebben benne kell, hogy éljél folyamatosan! Mint ahogy az imádsággal kapcsolatban is egyértelműnek, nyilvánvalónak kell lennie: imádkozni egy percet, öt percet, egy órát, tíz órát, hat órát egy nap? Az egész életünk egy imádság kell, hogy legyen! Az egész életünk! Még a munka alatt is, amikor egész máshol vannak a gondolatok, akkor is imádó életet élhetünk. Nem csak akkor imádkozunk, amikor leülünk és imakönyvből olvasunk, vagy megvallásokat teszünk, vagy nyelveken imádkozunk, hanem az egész életvitelünk egy imádság.

Ennek következménye van. Mégpedig az, hogy a fizikai síkon megnyilvánulnak azok az áldások, amiket Krisztusban, szellemben már megkaptunk. Értitek? Nemcsak az imádságaidban kell úgy nevezned magad, ahogy a Biblia mondja, hanem a hétköznapijaidban, az autóvezetés közben, miközben a villamoson kapaszkodva utazol, vagy a munkába menet, vagy a munkahelyeden. Mert nem az lesz meg neked, amit az imádságodban kértél vagy mondtál, hanem az, amiről egész héten beszéltél, amivel kapcsolatban egész héten gondolkodtál és kijelentetted a hitedet, az lesz meg neked! Mert az jön igazán belülről, bentről a számodra. Szóld a hitet a Bibliából! Szóld azt, hogy minden körülmények között győztes vagyok! Fogod így érezni magad, hogy minden körülmények között győztes vagy? Nem egy rossz prófécia, amit most mondok, bár nem fogod magad mindig így érezni, de teljesen mindegy, hogy érzed, mert az az igazság, amit Isten mond! Teljesen mindegy, hogy érezte magát Ábrahám, az az igazság, amit Isten mondott róla, hogy neked sok leszármazottad van. Mert én azt mondtam! Ha Isten azt mondta, hogy azt mondtam, akkor az úgy van, mert Ő azt mondta. Nem vitatkozom ezzel, ha Ő azt mondta, hogy áldott vagyok, akkor még, ha nem is értem, nem is érzem, nem is kézzelfogható a számomra, akkor is áldott vagyok! Akkor is győztes vagyok, akkor is sikeres vagyok, és akkor is az áttörés Istene az enyém.

Én Isten gyermeke vagyok, az Ő hasonlatosságára lettem teremtve, úgy vagyok, ahogy Ő van e világban. Ezek olyan Igék, olyan kijelentések, amelyekkel összhangban, ha gondolkozol, a mentalitásod, a szavaid, az egész életformád ezt fogja visszatükrözni. Ha negatív, pesszimista, depressziós gondolatokat forgatsz magadban és ezeket megengeded, akkor ez lesz a következmény. Ez egy kicsi alapelv, hogy ahogyan változtatod a szavaidat, úgy változtatsz a világodon, amiben élsz, az a mikrokörnyezet úgy fog megváltozni. Ez egy picit alapelv. De mégis óriási, mert a nyelv, mint kicsiny tag – tanítja Jakab apostol – mily nagy dolgokat képes véghez vinni! A kormánylapát is picike a hajó testéhez képest, de az egész hajót irányítja. A ló is négy-öt-hatszáz kilós állat, de egy harmincdekás kis zablá, ami a szájában van, az irányítja. Téged is a szád irányít.

Példabeszédek 18,20–21. Living fordítás

20. A képesség arra, hogy bölcs tanácsot adjunk, megelégit, mint egy jó étel!

21. Azok, akik szeretnek beszélni, elfogják szenvedni a következményeket. Emberek meghalnak, mert a rossz dolgot mondták.

Láttál-e már embereket, rokonokat, barátokat, akik állandóan panaszkodtak, nyafogtak? Nagymama is ebben a betegségben halt meg, szüleim is ebben haltak meg, én is ebben fogok, és mi történt velük? Ugyanaz a nyavalya jött rájuk. Jaj, biztos, hogy nem lesz normális aratásom idén, mert elveri a jég, kiszárítja a nap és mi lett a következménye? Valóságba szólították azt, amit mondtak.

Példabeszédek 18,20–21. Message fordítás

20. A szavak legalább annyira megalégtik az elmét, mint a gyümölcs a gyomrot. A jó beszéd olyan örömteli, mint egy jó aratás.

21. A szavak ölnek, a szavak életet adnak, vagy mérgek, vagy gyümölcsök. Te választasz!

Ezek itt nem mások szavai rád, hanem amit te mondasz saját magadról. Neked nem kell megvárnod azt, hogy valaki más megáldjon téged a szavaival. Tudtad azt, hogy téged nem lehet megátkozni? Tudtad ezt? Mert te Isten áldottja vagy. Téged nem lehet kárhóztatni és elítélni Krisztusban, mert te Isten igazsága vagy. Te Krisztusban megváltott vagy. Nem kell megvárnod, hogy valaki más mondjon áldást rád. Hirdesd ki és jelentsd ki az áldásodat te magad és ez le fogja vágni rólad a kötelékeket! Ez levágja rólad a kötelékeket. Amikor kimondod, amit Ő már megtett érted, az elismerése és megerősítése annak, hogy aláveted magad Istennek és az Igének. Mondják azt emberek, hogy én hiszek Istennek, én hiszek Istenben, teljesen alávetem magam neki. Akkor valóigazság ez az életedben, ha úgy beszélsz magadról, mint ahogy Ő beszél rólad. Jaj, én olyan feledékeny vagyok! Isten ezt mondja rólad? Én ezt nem olvastam az Igében magammal kapcsolatban még soha sehol, de veled kapcsolatban sem. Sőt azt olvastam rólad, hogy Krisztus értelme van benned, és a Szent Szellem bölcsességül adatott neked. Isten bölcsessége a tied. Amikor Ő ígéretet tett, akkor arra azt mondja, hogy igen és ámen.

2Korinthus 1,20.

20. Mert Istennek valamennyi ígérete Ő benne lett igenné és Őbenne lett Ámenné az Isten dicsőségére miáltalunk.

Tehát amikor kimondod azt, hogy ki vagy te Krisztusban, amikor kimondod saját magaddal kapcsolatban azt, amit Ő ígért neked, akkor mit mond Isten erre? Igen és ámen! Ezt kiáltja Isten a te számodra. Ezt mondja a Biblia, hogy amikor megvallod azt, amit Isten mond rólad, akkor Isten azt mondja, hogy igen, ámen. Igen, úgy legyen! Ezzel zárom. Legyetek áldottak minden lépésedekben!

Dicsőség Istennek! Jó az Urat imádni, jó dicsőíteni, és jó Tőle hallani!

Tegyünk egy megvallást: Én az vagyok, amit Isten Igéje mond, hogy vagyok. Meg tudom tenni azt, amit mond, hogy megtegyek. Én arra képes vagyok! Én az Ő elhívottja vagyok. Én az ő gyermeke vagyok! Én az Ő felkentje vagyok! Én az Ő kedveltje vagyok! Én az Ő kedvence vagyok! Én az az ember vagyok, akit Isten nagyon szeret. Köszönöm neked, Jézus, hogy örökséget kaptam és megismerhetem ezt az örökséget. A Te Szellemed által eljutok arra a helyre életem minden területén, hogy birtokba veszem azt, amit nekem ajándékoztál Krisztusban. Ámen.

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.